

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 16 stycznia 2017 r.

Poz. 323

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.8.2017 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 11 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały nr XXXI/233/2016 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów obejmujących fragmenty miasta Lidzbark Warmiński, w części obejmującej:

- § 1 ust.4 pkt 2 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowań „Nr 6” i „Nr 15”
- § 5 ust. 2 pkt 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania „Nr 6”,
- § 5 ust. 4 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania „Nr 6”,
- § 14 pkt 1 uchwały,
- § 16 pkt 2 uchwały,
- załącznik nr 6 do uchwały,
- załącznik nr 15 do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, która wraz z dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do tutejszego organu w dniu 19 grudnia 2016 r., Rada Miejska w Lidzbarku Warmińskim, powołując jako podstawę art. 20 ust. 1 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r., poz. 778 z późn.zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

W toku badania legalności przedłożonej uchwały i dokumentacji prac planistycznych ustalono, iż w zakwestionowanych częściach, uchwała podjęta została bez wymaganego uzgodnienia Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Postanowieniem nr 148/2016, znak: IZNR.5150.29.2015.mpk i IZNR.5150.88.2014.mpk z dnia 15 kwietnia 2016 r., organ odmówił uzgodnienia przedmiotowego projektu planu, wskazując na brak zapisów dotyczących ochrony archeologicznej substancji zabytkowej stanowisk, które zlokalizowane są w obszarze opracowania, na załączniku nr 6 i na załączniku nr 15.

Ww. ustalenia graficzne planu, odpowiadają zakwestionowanym przepisom § 1 ust.4 pkt 2, § 5 ust. 2 pkt 1, § 5 ust. 4, § 14 pkt 1 i § 16 pkt 2 części tekstowej badanej uchwały.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. b ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego,

zobligowany jest wystąpić o uzgodnienie projektu planu m.in. do właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

Również zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2014 r., poz. 1446 z późn.zm.), projekty i zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podlegają uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 17 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wójt, burmistrz, prezydent miasta, zobligowany jest wprowadzić do projektu planu, zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień.

Jak wskazują komentatorzy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, „(...) Zgodnie z generalną regułą, uzgodnienie projektu studium lub planu następuje w trybie art. 106 Kodeksu Postępowania Administracyjnego. W konsekwencji, kwestionując stanowisko organu uzgadniającego, wójt, burmistrz (prezydent miasta) ma jedynie możliwość zażalenia do organu wyższej instancji, a następnie skierowania skargi do sądu administracyjnego.” (Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne – komentarz pod redakcją prof. Z. Niewiadomskiego, 5 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009, str. 227).

Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie, w treści uzasadnienia wyroku z dnia 7 września 2010 r., sygn.: II SA/Ol 687/10, tylko pozytywne uzgodnienie, względnie uzgodnienie na określonych warunkach, może stanowić podstawę kontynuowania procedury w zakresie uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że odmowa uzgodnienia przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków projektu planu, w zakresie substancji zabytkowej stanowisk, posadowionych na obszarze objętym załącznikami nr 6 i nr 15 do uchwały, uniemożliwiła uchwalenie planu w projektowanym kształcie.

Stąd też, wobec stwierdzenia istotnego naruszenia ww. przepisu art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w zw. z art. 28 ust. 1 tej ustawy, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki